

Sygn. akt II K 328/16

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Kosiński

Protokolant: Monika Malanowska

w obecności oskarżyciela Prokuratora Zuzanna Cupryk

po rozpoznaniu dnia 14 listopada 2016 r. na rozprawie w Legionowie sprawy :

M. K. , s. K. i G. z d. Z. , urodzonego (...) w miejscowości R.

skazanego prawomocnie :

1. wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie II Wydział Karny sygn. akt II K 326/10 z dnia 16 czerwca 2010 roku za przestępstwo popełnione w dniu 26 marca 2010 roku z art. 278 § 1 k.k. za które wymierzono mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby 2 lat oraz karę grzywny 20 stawek dziennych kary grzywny po 10 złotych każda stawka;
2. wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie II Wydział Karny sygn. akt II K 489/10 z dnia 10 września 2010 roku za przestępstwo popełnione w dniu 26 marca 2010 roku z art. 278 § 1 k.k. oraz za przestępstwo popełnione w dniu 24 kwietnia 2010 roku z art. 278 § 1 k.k. za które wymierzono mu karę łączną 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby 2 lat oraz karę łączną grzywny 30 stawek dziennych kary grzywny po 10 złotych każda stawka;
3. wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie II Wydział Karny sygn. akt II K 601/14 z dnia 30 września 2014 roku za przestępstwo z art. 229 § 1 i 3 k.k. i z art. 226 § 1 k.k. popełnione w dniu 08 lipca 2014 roku za które orzeczono karę łączną 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby 3 lat, karę grzywny 30 stawek dziennych po 10 złotych każda; postanowieniem z dnia 29 października 2015 roku zarządzono wykonanie warunkowo zawieszonyj kary pozbawienia wolności ;
4. wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie II Wydział Karny sygn. akt II K 889/14 z dnia 21 listopada 2014 roku za przestępstwo z art. 288 § 1 k.k. popełnione dnia 04 października 2014 roku za które orzeczono karę grzywny 100 stawek dziennych po 20 złotych każda; postanowieniem z dnia 25 lutego 2016 r. sygn. akt II Ko 242/16 Sąd na podstawie art. 2a § 2 k.w. stwierdził iż czyn przypisany skazanemu obecnie wyczerpuje znamiona wykroczenia z art. 124 § 1 k.w. i zarządził na podstawie art. 25 § 1 pkt. 1 k.w. wykonanie zastępczej kary 40 dni aresztu ;
5. wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa w Warszawie III Wydział Karny sygn. akt III K 292/15 z dnia 18 maja 2015 roku za przestępstwa z art. 226 § 1 k.k. i z art. 222 § 1 k.k. popełnione w dniu 3 kwietnia 2015 roku na karę łączną grzywny 100 stawek dziennych po 10 złotych każda ;
6. wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie II Wydział Karny sygn. akt II K 405/15 z dnia 06 lipca 2015 roku za przestępstwo z art. 159 k.k. popełnione w dniu 09 kwietnia 2015 roku za które orzeczono karę 1 roku pozbawienia wolności ;

orzeka :

1. Na podstawie art. 85 § 1 , 2 i 3 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami wymienionymi w pkt. 3 i 6 i wymierza skazanemu M. K. karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności ;
2. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet kary łącznej orzeczonej w pkt. 1 wyroku zalicza okres pozbawienia wolności skazanego M. K. w sprawie wymienionej w pkt. 6 , to jest od 09.04.2015 r. do 06.07.2015 r.;
3. na podstawie art. 575 § 1 k.p.k. wyroki podlegające łączeniu w zakresie nie objętym wyrokiem łącznym podlegają odrębnemu wykonaniu ;
4. na podstawie art. 572 k.p.k. w pozostałym zakresie postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego umarza;
5. Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. w zw. z art. 626 § 2 k.p.k. zasądza od Skarbu Państwa- Kasa Sądu Rejonowego w Legionowie na rzecz adwokata B. T. kwotę 295,20 zł (dwieście dziewięćdziesiąt pięć złotych dwadzieścia groszy) tytułem nie opłaconej przez skazanego M. K. pomocy prawnej za obronę udzieloną z urzędu;
6. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego M. K. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 328/16

UZASADNIENIE WYROKU ŁĄCZNEGO

z dnia 14 listopada 2016 r.

Sąd, na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego podczas rozprawy, ustalił następujący stan faktyczny:

M. K. została skazany następującymi wyrokami Sądów:

1. wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie II Wydział Karny sygn. akt II K 326/10 z dnia 16 czerwca 2010 roku za przestępstwo popełnione w dniu 26 marca 2010 roku z art. 278 § 1 k.k. za które wymierzono mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby 2 lat oraz karę grzywny 20 stawek dziennych kary grzywny po 10 złotych każda stawka;
2. wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie II Wydział Karny sygn. akt II K 489/10 z dnia 10 września 2010 roku za przestępstwo popełnione w dniu 26 marca 2010 roku z art. 278 § 1 k.k. oraz za przestępstwo popełnione w dniu 24 kwietnia 2010 roku z art. 278 § 1 k.k. za które wymierzono mu karę łączną 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby 2 lat oraz karę łączną grzywny 30 stawek dziennych kary grzywny po 10 złotych każda stawka;
3. wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie II Wydział Karny sygn. akt II K 601/14 z dnia 30 września 2014 roku za przestępstwo z art. 229 § 1 i 3 k.k. i z art. 226 § 1 k.k. popełnione w dniu 08 lipca 2014 roku za które orzeczono karę łączną 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby 3 lat, karę grzywny 30 stawek dziennych po 10 złotych każda; postanowieniem z dnia 29 października 2015 roku zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności ;
4. wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie II Wydział Karny sygn. akt II K 889/14 z dnia 21 listopada 2014 roku za przestępstwo z art. 288 § 1 k.k. popełnione dnia 04 października 2014 roku za które orzeczono karę grzywny 100 stawek dziennych po 20 złotych każda; postanowieniem z dnia 25 lutego 2016 r. sygn. akt II Ko 242/16 Sąd na podstawie art. 2a § 2 k.w. stwierdził iż czyn przypisany skazanemu obecnie wyczerpuje znamiona wykroczenia z art. 124 § 1 k.w. i zarządził na podstawie art. 25 § 1 pkt. 1 k.w. wykonanie zastępczej kary 40 dni aresztu ;

5. wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa w Warszawie III Wydział Karny sygn. akt III K 292/15 z dnia 18 maja 2015 roku za przestępstwa z art. 226 § 1 k.k. i z art. 222 § 1 k.k. popełnione w dniu 3 kwietnia 2015 roku na karę łączną grzywny 100 stawek dziennych po 10 złotych każda ;

6. wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie II Wydział Karny sygn. akt II K 405/15 z dnia 06 lipca 2015 roku za przestępstwo z art. 159 k.k. popełnione w dniu 09 kwietnia 2015 roku za które orzeczono karę 1 roku pozbawienia wolności ;

Od 04 kwietnia 2016 r. skazany zaczął odbywać karę pozbawienia wolności , zaś od 18 kwietnia 2016 r. odbywa karę pozbawienia wolności z ZK w M. . W warunkach więziennych jego zachowanie należy uznać za właściwie , karę odbywa w systemie zwykłym . Nie sprawia problemów natury wychowawczej i nie prowokuje sytuacji mogących stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa jednostki . Prognoza penitencjarna rokuje pomyślnie (k. 29 i k. 30-37).

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie następujących dowodów : wniosku ZK w P. (k. 2) , opinii o skazanym (k. 29) , danych o karalności (k. 8 i k. 39) , informacji o pobytach i orzeczeniach (k. 30-37) , odpisu wyroku sygn. akt III K 292/15 (k. 44) , wyroku sygn. akt II K 326/10 , wyrok sygn. akt II K 489/10 , wyroku sygn. akt II K 601/14 , wyroku sygn. akt II K 889/14 , postanowienia sygn. akt II Ko 242/16 i wyroku sygn. akt II K 405/15.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy został sporządzony przez powołane do tego osoby, poszczególne dowody nie były kwestionowane przez strony, zostały sporządzone obiektywnie i bezstronnie. Na podstawie tego materiału dowodowego został ustalony stan faktyczny i okoliczności istotne do stwierdzenia możliwości połączenia wyroków i wymiaru kar łącznych.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2015 poz. 396) przepisów rozdziału IX ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

W powyższej sprawie wobec faktu iż M. K. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie II Wydział Karny sygn. akt II K 405/15 z dnia 06 lipca 2015 roku za przestępstwo z art. 159 k.k. popełnione w dniu 09 kwietnia 2015 roku za które orzeczono karę 1 roku pozbawienia wolności Sąd zastosował przepisy rozdziału IX ustawy, w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2015 poz. 396) zmieniającej nin. ustawę z dniem 01 lipca 2015 r. i ustawą z dnia 11 marca 2016 r. (Dz.U.2016.437) zmieniającej nin. ustawę z dniem 15 kwietnia 2016 r. . Sąd uznał iż te nowe przepisy są względniejsze dla skazanego zgodnie z treścią art. 4 § 1 k.k. .

Zgodnie z treścią art. 85 § 1 k.k. jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną. Z treści art. 85 § 2 k.k. wynika iż podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1. Natomiast z treści art. 85 § 3 k.k. wynika że jeżeli po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania kary lub kary łącznej sprawca popełnił przestępstwo, za które orzeczono karę tego samego rodzaju lub inną podlegającą łączeniu, orzeczona kara nie podlega łączeniu z karą odbywaną w czasie popełnienia czynu.

Artykuł 85 k.k. określa przesłanki wymiaru kary łącznej w wyroku skazującym. Nastąpi to wówczas, gdy będzie miał miejsce realny zbieg przestępstw, dojdzie do przypisania sprawcy odpowiedzialności karnej za pozostające w zbiegu przestępstwa w jednym postępowaniu karnym oraz zostaną wymierzone co najmniej dwie kary tego samego rodzaju lub inne podlegające łączeniu. Za tym, że podstawę kary łącznej w dalszym ciągu stanowi wieloczynowy zbieg przestępstw przemawia chociażby treść np. art. 87, 88, 89 § 1 i 1a czy 90 § 2 k.k. Przepisy te posługują

się bowiem sformułowaniem „zbiegające się przestępstwa”, które oznacza popełnienie przez sprawcę dwóch lub więcej przestępstw. Zatem podstawa prowadząca do wymiaru kary łącznej może wynikać wyłącznie z popełnienia przez sprawcę wielu przestępstw stanowiących samoistną podstawę do odpowiedzialności karnej za przestępstwo. Orzeczenie kary łącznej ma charakter obligatoryjny i jest integralną częścią wymiaru kary. Jest orzekana wtedy, gdy zmaterializują się warunki określone w § 1, zaś kary zostaną wymierzone i będą podlegały wykonaniu oraz nie wystąpią okoliczności wynikające z § 3. Nie sposób więc twierdzić, że kara łączna jest orzekana zawsze w sytuacji, gdy temu samemu sprawcy przypisano odpowiedzialność za popełnienie dwóch lub więcej przestępstw i wymierzono za te przestępstwa kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu.

Przepis art. 85 § 2 k.k. wskazuje, że podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1 komentowanego przepisu. Zatem kara łączna może być orzeczona na podstawie: kar jednostkowych orzeczonych za pozostające w zbiegu przestępstwa; kary łącznej i kar jednostkowych za pozostające w zbiegu przestępstwa albo kar łącznych orzeczonych za pozostające w zbiegu przestępstwa. Dodatkowe warunki wynikające z art. 85 § 2 k.k. wskazują, że kara łączna może być zbudowana na podstawie kar wymierzonych oraz podlegających wykonaniu w całości lub w części. Wymierzenie kar podlegających łączeniu może nastąpić w ramach jednego postępowania. Możliwe jest również orzeczenie ich temu samemu sprawcy za dwa lub więcej przestępstw w dwóch różnych postępowaniach, w których rozstrzygnięto o odpowiedzialności karnej sprawcy. W drugim z zarysowanych układów aktualizuje się potrzeba ustalenia, czy orzeczone różnymi wyrokami kary podlegają wykonaniu. Ten warunek ma zatem zastosowanie tylko do trybu orzekania kary łącznej w formie wyroku łącznego (art. 568a § 1 k.p.k.). Odnosi się on zarówno do kar jednostkowych, kary łącznej, kar łączonych oraz środków karnych orzeczonych za pozostające w wieloczynowym zbiegu przestępstwa. Podstawą wymiaru kary łącznej mogą być tylko kary, które zostały orzeczone przez sąd w wyroku skazującym, jako kary za pozostające w realnym zbiegu przestępstwa albo zostały orzeczone jako kara łączna. Warunku kary „wymierzonej” nie spełnia kara zarządza jako kara zastępcza (por. m.in. wyroki SN: z 22 listopada 2005 r., V KK 129/05, LEX nr 164372; z 3 kwietnia 2006 r., V KK 487/05, OSNKW 2006, nr 6, poz. 59) oraz kara zamieniona z pierwotnie orzeczonej kary pozbawienia wolności z warunkowym jej zawieszeniem na podstawie art. 75a § 1 k.k. . Zakończenie wykonania kary należy interpretować zgodnie z przepisami kodeksu karnego i kodeksu karnego wykonawczego, jak ustanie wszelkich konsekwencji związanych z wykonaniem kary. I tak np. w odniesieniu do warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia reszty kary pozbawienia wolności przepisem rozstrzygający jest art. 82 k.k., który wskazuje koniec okresu 6 miesięcy od upływu okresu próby. Do tego momentu nie można uznać tej kary za wykonaną.

Ustalenie zakresu działania przesłanki negatywnej wymiaru kary łącznej określonej w art. 85 § 3 k.k. wymaga określenia momentu „rozpoczęcia” oraz „zakończenia” wykonywania innej kary podlegającej łączeniu. Niewątpliwe popełnienie kolejnego przestępstwa w tym przedziale czasowym aktualizuje przesłankę określoną w wyżej wskazanym przepisie. Momenty te przedstawiają się różnie dla poszczególnych rodzajów kar (tak Filar Marian (red.), Kodeks karny. Komentarz, wyd. V , Opublikowano: WK 2016) .

W dniu 19 kwietnia 2016 r. Dyrektor Zakładu Karnego w P. przesłał w trybie § 63 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 23.06.2015 r. w sprawie czynności administracyjnych związanych z wykonywaniem tymczasowego aresztowania oraz kar i środków przymusu skutkujących pozbawieniem wolności oraz dokumentowaniem tych czynności informacje do Sądu Rejonowego w Legionowie iż istnieją przesłanki do wydania wyroku łącznego wobec skazanego M. K. (k. 2) . Skazany M. K. odbywa :

- od 02 kwietnia 2016 r. do 04 stycznia 2017 r. karę 1 roku pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie II Wydział Karny sygn. akt II K 405/15 z dnia 06 lipca 2015 ;

- od 04 stycznia 2017 r. do 04 kwietnia 2018 r. karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie II Wydział Karny sygn. akt II K 601/14 z dnia 30 września 2014 roku (k. 29) .

Na podstawie art. 85 § 1, 2 i 3 k.k. i art. 86 § 1 k.k. Sąd połączy kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami wymienionymi w pkt. 3 (wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie II Wydział Karny sygn. akt II K 601/14 z dnia 30 września 2014 roku za przestępstwo z art. 229 § 1 i 3 k.k. i z art. 226 § 1 k.k. popełnione w dniu 08 lipca 2014 roku za które orzeczono karę łączną 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby 3 lat, karę grzywny 30 stawek dziennych po 10 złotych każda; postanowieniem z dnia 29 października 2015 roku zarządziło wykonanie warunkowo zawieszonych kary pozbawienia wolności) i w pkt. 6 (wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie II Wydział Karny sygn. akt II K 405/15 z dnia 06 lipca 2015 roku za przestępstwo z art. 159 k.k. popełnione w dniu 09 kwietnia 2015 roku za które orzeczono karę 1 roku pozbawienia wolności) i wymierzył skazanemu M. K. karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. Sąd na poczet kary łącznej orzeczonej w pkt. 1 wyroku zaliczył okres pozbawienia wolności skazanego M. K. w sprawie wymienionej w pkt. 6, to jest od 09.04.2015 r. do 06.07.2015 r..

Na podstawie art. 575 § 1 k.p.k. Sąd orzekł iż wyroki podlegające łączeniu w zakresie nie objętym wyrokiem łącznym podlegają odrębnemu wykonaniu.

Na podstawie art. 572 k.p.k. Sąd w pozostałym zakresie postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego umorzył.

Skazany M. K. ma 37 lat, stanu wolnego, bezdzietny, nie ma nikogo na utrzymaniu. W warunkach izolacji więziennej zachowuje się właściwie, nie był nagradzany, nie był karany dyscyplinarnie (opinia o skazanym - k. 29). Jako okoliczności obciążające przemawiające za wymierzeniem kary łącznej pozbawienia wolności z zastosowaniem zasady asperacji kar przemawia niewątpliwie ilość popełnionych przestępstw, dokonanie ich mimo, że skazany był już karana.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd uznał, że słuszną, sprawiedliwą i spełniającą swe cele prewencji indywidualnej i generalnej powinna być kara łączna 2 lat pozbawienia wolności wymierzona w pkt. 1 wyroku.

Wskazać należy, że Sąd orzekł kary łączne pozbawienia wolności w pkt. 1 wyroku na zasadach asperacji biorąc pod uwagę opinię o skazanym (k. 29). Należy wskazać iż z opinii o skazanym wynika iż jego zachowanie w zakładzie karnym jest właściwe.

Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. w zw. z art. 626 § 2 k.p.k. Sąd zasądził od Skarbu Państwa- Kasa Sądu Rejonowego w Legionowie na rzecz adwokata B. T. kwotę 295,20 zł (dwieście dziewięćdziesiąt pięć złotych dwadzieścia groszy) tytułem nie opłaconej przez skazanego M. K. pomocy prawnej za obronę udzieloną z urzędu.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił skazanego M. K. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych biorąc pod uwagę fakt iż odbywa on obecnie karę pozbawienia wolności.